

Esquifida

Una setmana convulsa. Amb tot, persisteixo. Ara, aquí, clicant aquesta pauta de pregària, parant l'oïda a l'àudio. Hi soc, sabent-me en presència del Senyor. Tot i la fe esquifida, tot i una fe un xic minsa, quan tot el món està tan capgirat. On ets, Senyor? Tot i així, persisteixo.

Em disposo a descobrir el que es va desplegant en mi mentre dono espai a l'aire que m'arriba pels narius i que m'omple la capacitat pulmonar. Descobreixo també què passa en el meu interior mentre l'aire circula per les diferents cavitats fins a sortir. Fins i tot per neguitós que sigui el meu respirar, per esquifit que sigui l'aire que entra i surt, persisteix en mantenir aquest moviment, el que dona vida. Fins i tot quan no hi faig atenció. Amb aquesta persistència guanyada, em pregunto: què mou aquest aire? Com en tinc coneixement del circuit que fa dins meu? què l'empeny?

Quan clico a [Lluc 17, 5-10](#) m'endinso en una lliçó de fe. La que potser he assajat quan em pregunto què mou l'aire dins meu? Em dispo a fer atenció al que mou la meva fe, la que decau quan veig que no ens en sortim en accions de pau. Jesús alerta els deixebles que la seva petició no està ben formulada. Entren en joc el servei, la fe i la disponibilitat. Al capdavant, potser em pregunto: què em mou a portar pau al món? És la gratificació que en rebo? És la complaença dels que m'envolten? És el meu prestigi de generositat a ultrança? És el poder que la meva acció solidària desplega en la vida d'altri? Des d'on surt la meva fe?

Com l'aire que circula per dins sense veure'l, "fent només el que ha de fer". Què em mou per dins quan em mullo en aquell servei sense aixopluc, al descobert, sense assegurança, sense sostre...? Què em mou a jugar-me-la en aquell projecte de risc? Què em mou a comprometre'm per posar engrunes de pau allí on em moc? Quin compromís emprenc per esquifit que sigui... amb el qui no té sostre per demà, amb el qui s'escarrassa per sostenir una feina indigna? Amb...? En quin gra de mostassa se sosté l'aventura que emprenc?

"Instrumento
de tu paz"

Oh Senyor,
feu de mi un instrument de la vostra pau!
On hi ha odi, que jo hi posi amor.
On hi ha ofensa, que jo hi posi perdó.
On hi ha discòrdia, que jo hi posi unió.
On hi ha dubte, que jo hi posi esperança.
On hi ha error, que jo hi posi veritat.
On hi ha desesperació, que jo hi posi l'esperança. On hi ha
tenebra, que jo hi posi la llum.
Oh Mestre,
feu que jo no cerqui tant:
ser consolat, com consolar;
ser comprès, com comprendre; ser estimat, com estimar.
Perquè és
donant que es rep;
perdonant que s'és perdonat;
morint que es ressuscita a la vida eterna.

Amb el Parenostre d'avui demano restar connectada al Crist. Demano sentir la força de l'Esperit que em disposa a perseverar en les petites accions, mirades, paraules... de pau, per esquifides que siguin.